

Men gæsten var ivrig: »Den stjerne, som
du evig og altid fabler om,
er tændt, det er ganske sikkert.

For jeg er en stjernetyder som dig,
så tag nu din kappe og kom med mig,
du skal få den at se i min kikkert.«

Den gamle sprang op, og de fór af sted
- og vismandens nabo løb også med,
for han havde hørt dem råbe.

Og i kikkerten så de et stjernesvær,
så klart at det ikke var til at la' vær'
med at virre med hovedet og måbe.